

Vayelech וַיֵּלֶךְ And he went

Devarim/Deuteronomy 31:1-30

The first couple of verses in our parasha this week imply that not only was this the day that Moses died, but it was also his birthday:

Devarim 31:1 And Moses went and spoke these words to all Israel. 2 And he said to them: "I am one hundred and twenty years old today. I can no longer go out and come in. Also יהוה has said to me, 'You shall not cross over this Jordan.'

Moses had lived 120 years, which is 3 periods of 40 years each. Forty is the number that symbolizes tests, testing, and transition. Moses' life was neatly divided into 40 year periods. At age 40 He identified with the Hebrews, killed an Egyptian and was forced to flee to Midian. From 40 till 80 he was a "shepherd in-training". At age 80 he became the shepherd that led the Israelites out of Egypt. The last 40 years were definitely times of testing and trials! Now at 120, he is ready to transition out of this physical world.

Let's take a closer look at the circumstances surrounding Moses' birth. Moses was born under a death sentence. In the year of his birth all newborn baby boys were to be killed on the birthing stool, per instructions given by Pharaoh to Shiphrah and Puah (midwives). Next, Pharaoh directed that surviving baby boys were to be thrown into the river. Instead, we know that Moses was rescued by the Pharaoh's very own daughter. Yes, Moses should have died on the day he was born. And indeed 120 years later, Moses did die on that same day.

So this baby grew up to become the leader of Israel. A question for you... what was the real name given to this leader of Israel by his Hebrew parents? It was the daughter of Pharaoh who actually named him "Moses":

Shemot/Exodus 2:10 And the child grew, and she brought him to Pharaoh's daughter, and he became her son. So she called his name Moses, saying, "Because I drew him out of the water."

Isn't it odd that it was a young Egyptian woman who named him? We don't even know if "Moses" is a Hebrew name. Etymology books say "origin unknown." While Pharaoh's daughter thought his name meant "drawn from the water", I have another suggestion for you. Here is the Hebrew spelling of "Moses":

We can split it like this: מֹשֶׁה From
מְ לAMB (Strong # 7716)

Vayelech וַיֵּלֶךְ En hij ging

Devarim/Deuteronomy 31:1-30

De eerste paar verzen in onze parasha van deze week impliceren dat dit niet alleen de dag was dat Mozes stierf, maar dat het ook zijn verjaardag was:

Devarim 31:1 En Mozes ging en sprak deze woorden tot gans Israël. 2 En hij zei tot hen: "Ik ben vandaag honderd twintig jaar oud. Ik kan niet meer uitgaan en binnenkomen. Ook יהוה heeft tot me gezegd: 'Gij zult deze Jordaan niet oversteken.'

Mozes had 120 jaar geleefd, wat 3 periodes van elk 40 jaar is. Veertig is het getal dat beproeven, testen, en overgang symboliseert. Het leven van Mozes werd keurig in 40 jaar periodes verdeeld. Op 40-jarige leeftijd identificeerde hij zich met de Hebreeërs, doodde een Egyptenaar en werd gedwongen om naar Midian te vluchten. Van 40 tot 80 was hij een "herder in-opleiding". Op de leeftijd van 80 werd hij de herder die de Israëlieten uit Egypte leidde. De laatste 40 jaar waren absoluut tijden van testen en beproeven! Nu bij 120, is hij klaar om deze fysieke wereld te verlaten.

Laten we de omstandigheden rond de geboorte van Mozes even van nabij bekijken. Mozes werd geboren onder een doodvonnis. In het jaar van zijn geboorte moesten alle pasgeboren babyjongens op de bevallingskruk worden gedood, volgens door Farao gegeven instructies aan Shifrah en Puah (vroedvrouwen). Vervolgens, vaardigde Farao uit dat de overlevende babyjongens in de rivier moesten worden geworpen. Wij weten dat Mozes in plaats daarvan door Farao's eigen dochter werd gered. Ja, Mozes zou op de dag dat hij geboren was, moeten gestorven zijn. En inderdaad 120 jaar later, stierf Mozes op die zelfde dag.

Zo groeide deze baby op om de leider van Israël te worden. Een vraag voor u... wat was de echte naam door zijn Hebreeuwse ouders aan deze leider van Israël gegeven? Het was de dochter van Farao die hem eigenlijk "Mozes" noemde:

Shemot/Exo. 2:10 En het kind groeide, en zij bracht hem naar de dochter van Farao, en hij werd haar zoon. Zo noemde zij zijn naam Mozes, zeggend: "Omdat ik hem uit het water trok."

Is het niet vreemd dat een jonge Egyptische vrouw hem een naam gaf? Wij weten niet eens of "Mozes" een Hebreeuwse naam is. Etymologische boeken zeggen: "onbekende oorsprong." Terwijl de dochter van Farao dacht dat zijn naam "uit het water getrokken" betekent, heb ik een andere suggestie voor u. Hier is de Hebreeuwse spelling van "Mozes":

We kunnen dit als volgt splitsen: מֹשֶׁה Vanuit
מְ Vanuit
שֶׁה Lam (Strong # 7716)

Perhaps “Moses” was really the name יהוה chose. What could be more appropriate for one whose name is synonymous with Torah than he who was “from the lamb”?!!

Devarim 31:2 mentions what turns out to be the reoccurring theme of “crossing over”. This Hebrew word, avar (עבר), is the actual root word of “Hebrew” (עברי). To become a Hebrew, one must therefore “cross over”. Abram was the first to be called a “Hebrew”. This concept is not hard to grasp. It simply means to leave one side of the river and go to better soil. When one “crosses over”, a status change occurs. Today, if we want to become a part of the family of the Almighty we must “cross over”. This picture is painted very vividly in Yeshua’s words in John:

John 5:24 “ Most assuredly, I say to you, he who hears My word and believes in Him who sent Me has everlasting life, and shall not come into judgment, but has crossed over from death into life.”

The next verse in our Torah reading also speaks of “crossing over”:

Devarim 31:3 יהוה your Elohim Himself crosses over before you; He will destroy these nations from before you, and you shall dispossess them. Joshua himself crosses over before you, just as יהוה has said. 4 “And יהוה will do to them as He did to Sihon and Og, the kings of the Amorites and their land, when He destroyed them. 5 “ יהוה will give them over to you, that you may do to them according to every commandment which I have commanded you.”

Isn’t this cool? Elohim Himself “crosses over” ahead of the Israelites to identify with being “Hebrew”. But look at what happens next.... Joshua “crosses over”. And what does יהוה say.... יהוה and Joshua cross over “before you” (before Moses). But wasn’t Moses told that he wouldn’t be able to “cross over”? Moses will not “cross over” with the Israelites. But he does “cross over” at some point, and this time the One who crosses over “before you” is Yeshua! Moses makes his appearance in the land on the Mt. of Transfiguration:

Mark 9:4 And Elijah appeared to them with Moses, and they were talking with Yeshua.

What we have in Devarim 31:3 is an awesome spiritual picture. Joshua is the shadow picture of Yeshua in many ways. Their names both contain the word “salvation”. Like Joshua, Yeshua will defeat our enemies and precede us into the Kingdom:

1 Corinthians 15:20 But now Messiah is risen from the dead, and has become the firstfruits of those who have fallen asleep. 21 For since by man came death, by Man also came the resur-

Misschien was “Mozes” echt de naam die יהוה koos. Wat zou meer aangewezen kunnen zijn voor iemand waarvan de naam synoniem is met Thora, dan hij die “vanuit het lam” was?!!

Devarim 31:2 vermeldt wat het herhaaldelijk voorkomende thema van “oversteken” blijkt. Dit Hebreeuwse woord avar (עבר), is het eigenlijke wortelwoord van “Hebreeër” (עברי). Om een Hebreeër te worden, moet men daarom “oversteken”. Abram was de eerste om een “Hebreeër” genoemd te worden. Dit concept is niet moeilijk te begrijpen. Het betekent eenvoudig één kant van de rivier verlaten en naar betere grond gaan. Wanneer iemand “oversteekt”, vindt een statusverandering plaats. Vandaag moeten wij “oversteken”, als wij een deel van de familie van de Almachtig willen worden. Dit beeld is zeer levendig geschilderd in de woorden van Yeshua in Johannes:

Joh. 5:24 Ten stelligste zeg Ik tot u: “hij die Mijn woord hoort en in Hem gelooft die Mij heeft gestuurd, heeft eeuwige leven, en zal niet in het oordeel komen, maar heeft overgestoken van de dood naar het leven.”

Het volgende vers in onze Thoralezing spreekt ook van “oversteken”:

Devarim 31:3 יהוה uw Elohim steekt Zelf vóór u over; Hij zal deze naties van vóór u vernietigen, en u zult hen onteigenen. Joshua zelf steekt vóór u over; precies zoals יהוה heeft gezegd. 4 En יהוה zal aan hen doen zoals Hij aan Sihon en Og, de koningen van de Amorieten, en hun land deed, toen hij hen vernietigde. 5 יהוה zal hen aan u overgeven, opdat u aan hen kunt doen in overeenstemming met elk gebod dat ik u heb bevolen.”

Is dit niet cool? Elohim Zelf “steekt over” aan het hoofd van de Israëlieten om Zich daarmee als “Hebreeër” te identificeren. Maar kijk wat er daarna gebeurt Joshua “steekt over”. En wat zegt יהוה יהוה en Joshua steken “vóór u” (vóór Mozes) over. Maar was tot Mozes niet gezegd dat hij niet zou kunnen “oversteken”? Mozes zal niet met de Israëlieten “oversteken”. Maar hij “steekt over” op een bepaald punt, en deze keer is Degene die “vóór u” oversteekt Yeshua! Mozes laat zich in het land zien op de berg van Gedaanteverandering:

Marc. 9:4 En Elijah verscheen aan hen met Mozes, en zij spraken met Yeshua.

Wat wij in Devarim 31:3 hebben, is een ontzagwekkend geestelijk beeld. Joshua is in menig opzicht het schaduwbeeld van Yeshua. Hun namen bevatten allebei het woord “redding”. Zoals Joshua, zal Yeshua onze vijanden verslaan en ons in het Koninkrijk voorafgaan:

1 Kor. 15:20 Maar nu is Messiah opgestaan vanuit de doden, en is de eerste vruchten geworden van hen die ontslapen zijn. 21 Want aangezien door de mens de dood kwam, kwam door de Mens ook de

rection of the dead. 22 For as in Adam all die, even so in Messiah all shall be made alive. 23 But each one in his own order: Messiah the firstfruits, afterward those who are Messiah's at His coming.

Do you understand now why Moses, who symbolizes Torah, cannot lead the people into the Promised Land? That task is reserved for the one who pictures Yeshua! As we finally take hold of the Torah, we must never, never forget that it is Yeshua, not Torah, who accomplishes salvation for us and takes us into the Promised Land. And yet, Yeshua was trained by and His authority came from Torah. So both are absolutely necessary. In the book of Revelation we see a group of people who have both Yeshua and Torah, and the dragon is enraged by them!

Revelation 12:17 *And the dragon was enraged with the woman, and he went to make war with the rest of her offspring, who keep the commandments of Yah and have the testimony of Yeshua the Messiah.*

Let's continue on in the parasha:

Devarim 31:6 *“Be strong and of good courage, do not fear nor be afraid of them; for יהוה your Elohim, He is the One who goes with you. He will not leave you nor forsake you.”*

Put yourselves in Moses' sandals. After his total devotion to יהוה and to the Israelites, he is being deprived of the opportunity to lead the people into the Promised Land. Yet in the Biblical account, there appears to be not one iota of bitterness or resentment. First of all he wants them to understand that it is יהוה, not a man, who will lead them into the land. By emphasizing Elohim (Divine) ahead of Joshua (a man), he attempts to build their confidence in reaching their goal of the Promised Land. Yeshua also encouraged His followers to set their sites for the Kingdom:

Luke 12:31 *“But seek the kingdom of Elohim, and all these things shall be added to you. 32 “Do not fear, little flock, for it is your Father's good pleasure to give you the kingdom.*

The next verses are the official appointment of Joshua:

Devarim 31:7 *Then Moses called Joshua and said to him in the sight of all Israel, “Be strong and of good courage, for you must go with this people to the land which יהוה has sworn to their fathers to give them, and you shall cause them to inherit it. 8 “And יהוה, He is the one who goes before you. He will be with you, He will not leave you nor forsake you; do not fear nor be dismayed.”*

The Almighty gives victory to Israel through Joshua's leadership, but they also were participants. In the same

verrijzenis van de doden. 22 Want zoals in Adam allen sterven, zo zullen op dezelfde wijze allen in Messiah levend worden gemaakt. 23 Maar elkeen in zijn eigen orde: Messiah de eerste vruchten, daarna zij die van Messiah zijn bij Zijn komst.

Begrijpt u nu waarom Mozes, die de Thora symboliseert, de mensen niet in het Beloofde Land kan leiden? Die taak is gereserveerd voor degene die Yeshua uitbeeldt! Als wij tenslotte verankerd raken aan de Thora, moeten wij nooit, nooit vergeten dat het Yeshua is, niet Thora, die redding voor ons verwezenlijkt en ons in het Beloofde Land brengt. En toch was Yeshua geoeffend in en kwam Zijn gezag vanuit Thora. Dus beide zijn absoluut noodzakelijk. In het boek Openbaring zien wij een groep mensen die zowel Yeshua als Thora hebben, en de draak raakt daardoor woedend!

Opb. 12:17 *En de draak raakt woedend op de vrouw, en hij ging heen om oorlog met de rest van haar nakomelingen te voeren, die de geboden van Yah houden en het getuigenis van Yeshua de Messiah hebben.*

Laten we met de parasha verdergaan:

Devarim 31:6 *Wees sterk en van goede moed, vrees niet noch wees van hen bang; want יהוה uw Elohim, Hij is Degene die met u gaat. Hij zal u niet verlaten noch verzaken.*

Ga zelf eens in Mozes' sandalen staan. Na zijn totale toewijding aan יהוה en de Israëlieten, wordt hem de kans ontnomen om het volk in het Beloofde Land te leiden. Maar toch lijkt er in het Bijbelse verslag niet één jota van bitterheid of wrok te zijn. Eerst en vooral wil hij dat zij begrijpen dat het יהוה is, niet een mens, die hen in het land zal leiden. Met Elohim (Goddelijk) vóór Joshua (een mens) te benadrukken, probeert hij hun vertrouwen op te bouwen in het bereiken van hun doel van het Beloofde Land. Ook Yeshua moedigde Zijn aanhangers aan om hun werkterrein naar het Koninkrijk te verplaatsen:

Luc. 12:31 *Maar zoek het koninkrijk van Elohim, en al deze dingen zullen u daarbij worden gegeven. 32 Vrees niet, kleine kudde, want het is het welbehagen van uw Vader om u het koninkrijk te geven.*

Het volgende gaat over de officiële aanstelling van Joshua:

Devarim 31:7 *Dan riep Mozes Joshua en zei tot hem ten overstaan van gans Israël: “Wees sterk en van goede moed, want u moet met dit volk naar het land gaan dat יהוה aan hun vaders heeft gezworen om hen te geven, en u zult hen het doen beërven. 8 En יהוה, Hij is Degene wie vóór u gaat. Hij zal met u zijn, Hij zal u niet verlaten noch verzaken; vrees niet noch wees met ontzetting vervuld.”*

De Almachtige geeft overwinning aan Israël door Joshua's leiderschap, maar zij waren ook deelnemers. Op de zelfde

way Yeshua will enter the land as a warrior WITH His people. That is the Hebraic concept of national salvation – being led to the Promised Land, overcoming its inhabitants, and living in shalom with Messiah as the King!

Revelation 19:11 Now I saw heaven opened, and behold, a white horse. And He who sat on him was called Faithful and True, and in righteousness He judges and makes war... 14 And the armies in heaven, clothed in fine linen, white and clean, followed Him on white horses. 15 Now out of His mouth goes a sharp sword, that with it He should strike the nations....

Now Moses is instructed to write “this Torah” (most believe “this” to mean only Devarim) and give it to the Levites and the elders. Every seven years it will be read in a special ceremony:

Devarim 31:9 So Moses wrote this Torah and delivered it to the priests, the sons of Levi, who bore the ark of the covenant of יהוה, and to all the elders of Israel. 10 And Moses commanded them, saying: “At the end of every seven years, at the appointed time in the year of release, at the Feast of Tabernacles, 11 “when all Israel comes to appear before יהוה your Elohim in the place which He chooses, you shall read this Torah before all Israel in their hearing. 12 “Gather the people together, men and women and little ones, and the stranger who is within your gates, that they may hear and that they may learn to fear יהוה your Elohim and carefully observe all the words of this Torah, 13 “and that their children, who have not known it, may hear and learn to fear יהוה your Elohim as long as you live in the land which you cross the Jordan to possess.”

This special ceremony is called the Hakhel and comes from 31:12 where they are told to “gather” (הַקְהִיל - hakhel) the people. The simple form of this word (קהל) becomes the root of the word for assembly (kahal - קהל). “Kahal” is often translated into Greek as “ecclesia” which ends up as “church” in the “New Testament”. As we read in these Devarim verses, the assembly/church (kahal) included all people without any difference in age, sex, or culture. Their only requirement was that they were “within the gates” of Israel, meaning they identified with the Elohim of Abraham, Isaac, and Jacob.

What do you suppose the purpose was of this public Torah reading? Many commentators suggest that it was an attempt to recreate and relive the experience of Mt. Sinai. Remember that this new generation at the edge of the Promised Land was not present at the original Sinai ceremony. It would become their duty to fulfill the destiny originally planned for their parents’ generation. Therefore, the Hakhel ceremony was an opportunity for a similar Mt. Sinai experience. The commandment of Hakhel was

manier zal Yeshua het land ingaan als een strijder MET Zijn volk. Dat is het Hebreeuws concept van nationale redding - naar het Beloofde Land geleid worden, zijn inwoners overwinnend, en levend in shalom met Messiah als Koning!

Opb. 19:11 Nu zag ik de hemel geopend, en zie, een wit paard. En Hij die er op zat werd Getrouw en Waar genoemd, en in gerechtigheid oordeelt Hij en voert oorlog... 14 En de legers in de hemel, gekleed in fijn linnen, wit en schoon, volgden Hem op witte paarden. 15 Nu gaat uit Zijn mond een scherp zwaard, waarmee Hij de naties zou moeten slaan....

Nu wordt Mozes opgedragen om “deze Thora” op te schrijven (de meesten geloven dat “deze” slechts Devarim betekent) en het aan de Levieten en oudsten te geven. Om de zeven jaar zal het bij een bijzondere ceremonie worden gelezen:

Devarim 31:9 Zo schreef Mozes deze Thora en gaf ze aan de priesters, de zonen van Levi, die de ark van het verbond van יהוה droegen, en aan alle oudsten van Israël. 10 En Mozes beval hen, zeggend: “Aan het eind van elke zeven jaar, op de vastgestelde tijd in het jaar van vrijlating, bij het Loofhuttenfeest, 11 wanneer gans Israël vóór יהוה uw Elohim komt in de plaats die Hij kiest, zult u deze Thora vóór gans Israël op gehoorsafstand lezen. 12 Verzamel het volk, mannen en vrouwen en kleinen, en de vreemdeling die binnen uw poorten is, opdat zij kunnen horen en opdat zij kunnen leren om יהוה uw Elohim te vrezen en zorgvuldig alle woorden van deze Thora waar te nemen, 13 en opdat hun kinderen, die het niet hebben gekend, kunnen horen en leren om יהוה uw Elohim te vrezen zolang u in het land leeft waarvoor u de Jordaan oversteekt om te bezitten.”

Deze bijzondere ceremonie wordt het Hakhel genoemd en komt uit 31:12 waar hen gezegd wordt het volk te “verzamen” (הַקְהִיל - hakhel). De eenvoudige vorm van dit woord (קהל) wordt de wortel van het woord voor vergadering (kahal - קהל). “Kahal” is vaak in het Grieks als “ecclesia” vertaald dat in in het “Nieuwe Testament” tenslotte “kerk” wordt. Zoals wij in deze Devarim verzen lezen, omvatte de vergadering/kerk (kahal) alle mensen zonder enig verschil in leeftijd, geslacht, of cultuur. Hun enig vereiste was dat zij “binnen de poorten” van Israël waren, betekenend dat zij zich met Elohim van Abraham, Isaac, en Jacob identificeerden.

Wat denkt u dat het doel was van dit openbaar Thora lezen? Veel commentators veronderstellen dat het een poging was om de ervaring van de berg Sinai opnieuw te creëren en te beleven. Bedenk dat deze nieuwe generatie aan de rand van het Beloofde Land niet aanwezig was bij de originele Sinai ceremonie. Het zou hun plicht worden om de bestemming te vervullen die oorspronkelijk voor de generatie van hun ouders voorzien was. Daarom was de Hakhel ceremonie een gelegenheid voor een gelijkaardige berg Sinai ervaring. Het Hakhel

intended to recreate that experience for all future generations. Notice the similar phrases between the Hakhel and the experience on Mt. Sinai:

Devarim 4:10 “especially concerning the day you stood before יהוה your Elohim in Horeb, when יהוה said to me, ‘Gather (hakeh - הַקְהֵל) the people to Me, and I will let them hear My words, that they may learn to fear Me all the days they live on the earth, and that they may teach their children.’ 11 “Then you came near and stood at the foot of the mountain, and the mountain burned with fire to the midst of heaven, with darkness, cloud, and thick darkness. 12 “And יהוה spoke to you out of the midst of the fire. You heard the sound of the words, but saw no form; you only heard a voice.

The effects on the people of this public reading of Devarim are described in the book of Nehemiah as Ezra reads to the people after their return from the first exile:

Nehemiah 7:73 ... When the seventh month came, the children of Israel were in their cities. **8:1** Now all the people gathered together as one man in the open square that was in front of the Water Gate; and they told Ezra the scribe to bring the Book of the Torah of Moses, which יהוה had commanded Israel. 2 So Ezra the priest brought the Torah before the assembly (kahal) of men and women and all who could hear with understanding on the first day of the seventh month. 3 Then he read from it in the open square that was in front of the Water Gate from morning until mid-day, before the men and women and those who could understand; and the ears of all the people were attentive to the Book of the Torah... 5 And Ezra opened the book in the sight of all the people, for he was standing above all the people; and when he opened it, all the people stood up. 6 And Ezra blessed יהוה, the great Elohim. Then all the people answered, “Amen, Amen!” while lifting up their hands. And they bowed their heads and worshiped יהוה with their faces to the ground. 7 Also Jeshua, Bani, Sherebiah, Jamin, Akkub, Shabbethai, Hodijah, Maaseiah, Kelita, Azariah, Jozabad, Hanan, Pelaiah, and the Levites, helped the people to understand the Torah; and the people stood in their place. 8 So they read distinctly from the book, in the Torah of Elohim; and they gave the sense, and helped them to understand the reading. 9 And Nehemiah, who was the governor, Ezra the priest and scribe, and the Levites who taught the people said to all the people, “This day is holy to יהוה your Elohim; do not mourn nor weep.” For all the people wept, when they heard the words of the Torah. 10 Then he said to them, “Go your way, eat the fat, drink the sweet, and send portions to those for whom nothing is prepared; for this day is holy to our

gebod was bedoeld om die ervaring voor alle toekomstige generaties opnieuw te creëren. Merk de gelijkaardige uitdrukkingen tussen het Hakhel en de ervaring op de berg Sinai:

Devarim 4:10 vooral betreffende de dag dat u zich bevond vóór יהוה uw Elohim in Horeb, wanneer יהוה tot me zei: ‘Vergadert (hakeh - הַקְהֵל) het volk voor Mij, en Ik zal hen Mijn woorden laten horen, opdat zij kunnen leren om Mij te vrezen alle dagen dat zij op de aarde leven, en opdat zij hun kinderen kunnen onderwijzen.’ 11 Toen kwam u dichterbij en stond bij de voet van de berg, en de berg brandde met vuur tot aan het midden van hemel, met duisternis, wolk, en dikke duisternis. 12 En יהוה sprak tot u uit het midden van het vuur. U hoorde het geluid van de woorden, maar zag geen vorm; u hoorde slechts een stem.

De uitwerking op de mensen van deze openbare Devarim lezing worden in het boek Nehemiah beschreven als Ezra voor het volk leest na hun terugkeer uit de eerste ballingschap:

Neh. 7:73 ... Toen de zevende maand kwam, waren de kinderen van Israël in hun steden. **8:1** Nu kwamen alle mensen als één man samen in het open vierkant dat voor de Waterpoort was; en zij zeiden tot Ezra de schriftgeleerde om het Boek van de Thora van Mozes te brengen, dat יהוה Israël had bevolen. 2 Dus bracht Ezra de priester op de eerste dag van de zevende maand de Thora voor de vergadering (kahal) van mannen en vrouwen en allen die met begrip konden horen. 3 Toen las hij daaruit in het open vierkant dat voor de Waterpoort was vanaf de ochtend tot de middag, vóór de mannen en de vrouwen en zij was die het konden begrijpen; en de oren van heel het volk hadden aandacht voor het Boek van Thora... 5 En Ezra opende het boek ten aanzien van heel het volk, want hij bevond zich hoger dan het volk; en toen hij het opende, stond heel het volk op. 6 En Ezra zegende יהוה, de grote Elohim. Dan antwoordden heel het volk: “Amen, Amen!” terwijl men de handen ophief. En zij bogen hun hoofden en aanbaden יהוה met hun gezichten naar de grond. 7 Ook hielpen Jeshua, Bani, Sherebiah, Jamin, Akkub, Shabbethai, Hodijah, Maaseiah, Kelita, Azariah, Jozabad, Hanan, Pelaiah, en de Levieten, het volk om de Thora te begrijpen; en het volk stond op hun plaats. 8 Zo lazen zij duidelijk vanuit het boek, in de Thora van Elohim; en zij gaven de betekenis, en hielpen hen om de lezing te begrijpen. 9 En Nehemiah, die de gouverneur was, Ezra de priester en schriftgeleerde, en de Levieten die het volk leerde, zei tot heel het volk: “Deze dag is heilig voor יהוה uw Elohim; rouw noch huil. Want heel het volk hilde, toen zij de woorden van de Thora hoorden. 10 Toen zei hij tot hen: “Gaat uw gang, eet het vet, drink het zoete, en stuur gedeelten naar hen voor wie niets is bereid; want deze dag is heilig voor onze יהוה.

יהוה. Do not sorrow, for the joy of יהוה is your strength.” 11 So the Levites quieted all the people, saying, “Be still, for the day is holy; do not be grieved.” 12 And all the people went their way to eat and drink, to send portions and rejoice greatly, because they understood the words that were declared to them.

Shortly we will be celebrating the Feast of Tabernacles. Many have incorporated the reading of Devarim into their festivities. I pray that this year as we hear it we are able to respond with appropriate emotion for “the joy of יהוה is our strength! Upon the return of Messiah, it appears that the reading and teaching of Torah will be the first thing on His agenda!

Zechariah 14:16 And it shall come to pass that everyone who is left of all the nations which came against Jerusalem shall go up from year to year to worship the King, יהוה of hosts, and to keep the Feast of Tabernacles.

Isaiah 2:3 Many people shall come and say, “Come, and let us go up to the mountain of יהוה, to the house of the Elohim of Jacob; He will teach us His ways, and we shall walk in His paths.” For out of Zion shall go forth the Torah, and the word of יהוה from Jerusalem.

Unfortunately, יהוה tells Moses that after his death the people will not remain faithful to the Almighty. As a result His Presence will be hidden from them:

Devarim 31:16 And יהוה said to Moses: “Behold, you will rest with your fathers; and this people will rise and play the harlot with the gods of the foreigners of the land, where they go to be among them, and they will forsake Me and break My covenant which I have made with them. 17 “Then My anger shall be aroused against them in that day, and I will forsake them, and I will hide My face from them, and they shall be devoured. And many evils and troubles shall befall them, so that they will say in that day, ‘Have not these evils come upon us because our Elohim is not among us?’ 18 “And I will surely hide My face in that day because of all the evil which they have done, in that they have turned to other gods.

יהוה’s response to His people’s unfaithfulness is to “hide His face” from them. This is the opposite of what we long for in the Aaronic blessing:

Bemidbar/Numbers 6:24 “יהוה bless you and keep you; 25 יהוה make his face shine upon you and be gracious to you; 26 יהוה turn his face toward you and give you peace.”

Wees niet verdrietig, want de vreugde van יהוה is uw sterkte. 11 Zo stilden de Levieten heel het volk, zeggend: “Wees stil, want de dag is heilig; wees niet bedroefd.” 12 En heel het volk ging zijn gang om te eten en te drinken, om gedeelten te sturen en zich zeer te verheugen, omdat zij de woorden begrepen die aan hen werden uitgelegd.

Binnenkort zullen wij het Loofhuttenfeest vieren. Velen hebben de lezing van Devarim in hun festiviteiten opgenomen. Ik bid dat dit jaar, als wij het horen, wij in staat zijn om met gepaste emotie op “de vreugde van יהוה is onze sterkte” te reageren! Na de terugkeer van Messiah, lijkt het dat het lezen en het onderwijzen van Thora het eerste punt van Zijn agenda zal zijn!

Zach. 14:16 En het zal gaan gebeuren dat allen die overgebleven zijn van alle naties die tegen Jeruzalem opkwamen, van jaar tot jaar zullen opgaan om de Koning te aanbidden, יהוה der heerscharen, en om het Loofhuttenfeest te houden.

Jes. 2:3 Vele volken zullen komen en zeggen: “Kom, en laat ons opgaan naar de berg van יהוה, naar het huis van de Elohim van Jacob; Hij zal ons Zijn wegen onderwijzen, en wij zullen in Zijn paden wandelen. Want uit Zion zal de Thora uitgaan, en het woord van יהוה vanuit Jeruzalem.

Jammer genoeg, vertelt יהוה Mozes dat na zijn dood het volk aan de Almachtige niet getrouw zal blijven. Dientengevolge zal Zijn Aanwezigheid voor hen worden verborgen:

Devarim 31:16 En יהוה zei tot Mozes: “Zie, u zult met uw vaders rusten; en dit volk zal opstaan en zal de hoer spelen met de goden van de vreemdelingen van het land spelen, waar zij naartoe gaan om onder hen te zijn, en zij zullen Mij verzoeken en Mijn verbond breken dat Ik met hen heb gesloten. 17 Dan zal in die dag Mijn woede tegen hen worden gewekt, en Ik zal hen verzoeken, en Ik zal Mijn gezicht voor hen verbergen, en zij zullen worden verslonden. En veel kwaad en problemen zullen hen overkomen, zodat zij in die dag zullen zeggen: ‘Zijn niet deze kwaden op ons gekomen omdat onze Elohim niet onder ons is?’ 18 En Ik zal in die dag zeker Mijn gezicht verbergen wegens alle kwaad dat zij hebben gedaan, in zoverre dat zij zich tot andere goden hebben gewend.

יהוה’s reactie op de ontrouw van Zijn volk is “Zijn gezicht verbergen” voor hen. Dit is het tegenovergestelde van waar wij in de Aaronietische zegen naar verlangen:

Bemidbar/Num. 6:24 יהוה zegene u en beware u; 25 יהוה doe zijn gezicht op u schijnen en weze genadig voor u 26 יהוה kere zijn gezicht naar u toe en geve u vrede. ,’

When the Almighty “hides His face” from His people, they are exposed and unprotected. This idea is expressed in the song that we will study next week:

Devarim 32:20 *And He said: ‘I will hide My face from them, I will see what their end will be, For they are a perverse generation, children in whom is no faith.*

Yet, Isaiah tells us that the “hiding of His face” is only for a brief moment in comparison with His everlasting kindness:

Isaiah 54:8 *With a little wrath I hid My face from you for a moment; But with everlasting kindness I will have mercy on you,” Says יהוה , your Redeemer.*

What is so interesting about this is the result of the “hiding of His face” that we read of in the end of Devarim 31:17:

Devarim 31:17 *...they will say in that day, ‘Have not these evils come upon us because our Elohim is not in our midst?’*

Suddenly His people realize that they NEED Him to be “in their midst”. His original desire was to be “in their midst” in the Garden.

Bereshit/Genesis 3:8 *And they heard the sound of יהוה Elohim walking in the garden in the cool of the day...*

The building of the tabernacle was a way He made for them to enjoy His Presence:

Shemot/Exodus 25:8 *“And let them make Me a sanctuary, that I may dwell among them.*

Of course Isaiah prophesies of One by Name who would be “in our midst”:

Isaiah 7:14 *“Therefore Adonai Himself will give you a sign: Behold, the virgin shall conceive and bear a Son, and shall call His name Immanuel.*

Matthew 1:23 *“Behold, the virgin shall be with child, and bear a Son, and they shall call His name Immanuel,” which is translated, “El with us.”*

John 1:14 *And the Word became flesh and dwelt among us, and we beheld His glory, the glory as of the only begotten of the Father, full of grace and truth.*

Until teshuvah (repentance) occurs, He is not able to “dwell in our midst”. Devarim 31:17 expresses regret, but stops short of repentance. For this reason, we see in Devarim 31:18 that He continues to “hide His face”. Nehemiah shows the way of return:

Wanneer de Almachtige “Zijn gezicht verbergt” voor Zijn volk, zijn zij blootgesteld en onbeschermd. Deze gedachte wordt uitgedrukt in het lied dat wij volgende week zullen bestuderen:

Devarim 32:20 *En Hij zei: ‘Ik zal Mijn gezicht voor hen verbergen, Ik zal zien wat hun einde zal zijn, want zij zijn een perverse generatie, kinderen waarin geen geloof is.*

Maar toch vertelt Jesaja ons dat het “verbergen van Zijn gezicht” slechts voor een kort ogenblik is in vergelijking met Zijneeuwige vriendelijkheid:

Jes. 54:8 *In een kleine toorn verborg Ik een ogenblik Mijn aangezicht voor u; maar met eeuwige goedertierenheid zal Ik Mij over u ontfermen,” zegt יהוה , uw Verlosser.*

Interessant is hierbij het resultaat van het “verbergen van Zijn gezicht” waarvan wij aan ’t einde van Devarim 31:17 lezen:

Devarim 31:17 *... zij in die dag zullen zeggen: ‘Zijn niet deze kwaden op ons gekomen omdat onze Elohim niet onder ons is?’*

Opeens wordt Zijn volk zich bewust dat zij Hem “in hun midden” NODIG hebben. Zijn oorspronkelijke wens was “in hun midden” in de Tuin te zijn.

Bereshit/Gen. 3:8 *En zij hoorden het geluid van יהוה Elohim wandelend in de tuin in de koelte van de dag...*

De bouw van de tabernakel was een mogelijkheid die Hij voor hen voorzag om van Zijne aanwezigheid te genieten:

Shemot/Exo. 25:8 *En laat hen voor Mij een heiligdom maken, opdat Ik onder hen kan vertoeven.*

Natuurlijk profeteert Jesaja van Iemand met z’n Naam die “in ons midden” zou zijn:

Jes. 7:14 *Daarom zal Adonai Zelf u een teken geven: Zie, de Maagd zal een Zoon ontvangen en baren, en zal Zijn naam Immanuel noemen..*

Mat. 1:23 *Zie, de maagd zal met kind zijn en zal een Zoon baren, en zij zullen Zijn naam Immanuel, noemen wat als “El met ons vertaald wordt.*

Joh. 1:14 *En het Woord werd vlees en vertoefde onder ons, en wij zagen Zijn glorie, de glorie als van de eniggeborene van de Vader, vol van gunst en waarheid.*

Totdat teshuvah (berouw) plaatsvindt, kan Hij niet “in ons midden” vertoeven. Devarim 31:17 drukt spijt uit, maar kwa-men niet tot berouw. Om deze reden zien wij in Devarim 31:18 dat Hij voortgaat met “Zijn gezicht te verbergen”. Nehemiah toont de wijze van terugkeer:

***Nehemiah 1:9** ‘but if you return to Me, and keep My commandments and do them, though some of you were cast out to the farthest part of the heavens, yet I will gather them from there, and bring them to the place which I have chosen as a dwelling for My name.’*

Continuing on in Devarim, we read of the 613th commandment...the last instruction of Torah:

***Devarim 31:19** “Now therefore, write down this song for yourselves, and teach it to the children of Israel; put it in their mouths, that this song may be a witness for Me against the children of Israel.... 21 “Then it shall be, when many evils and troubles have come upon them, that this song will testify against them as a witness; for it will not be forgotten in the mouths of their descendants, for I know the inclination of their behavior today, even before I have brought them to the land of which I swore to give them.”*

There is something very beautiful about a song. It is said that words are the language of the mind, but music is the language of the soul. A song becomes even more beautiful when scored for many voices interwoven in complex harmonies. The purpose of this song is to be a witness and is meant to remain with the Israelites even during their periods of sinning and punishment. It is to span the generations. Now a bit later in the parasha, we see that the people will have another “witness”:

***Devarim 31:24** So it was, when Moses had completed writing the words of this Torah in a book, when they were finished, 25 that Moses commanded the Levites, who bore the ark of the covenant of יהוה , saying: 26 “Take this Book of the Torah, and put it beside the ark of the covenant of יהוה your Elohim, that it may be there as a witness against you; 27 “for I know your rebellion and your stiff neck. If today, while I am yet alive with you, you have been rebellious against יהוה , then how much more after my death?”*

Thus “this Book of the Torah” (Devarim) also becomes a “witness” against the children of Israel because of their rebellion. It appears that Moses understood that both the song and the Torah would have to serve as witnesses, since it is by the word of two witnesses that a matter stands. The book of Devarim reminds them that as יהוה’s special nation they have accepted upon themselves the Covenant of Torah with its blessings and its curses. The song reminds them to turn back to Torah. So why is the song singled out as its own witness?

The book of Devarim is to be kept in a special spot:

***Devarim 31:26** “Take this Book of the Torah, and put it beside the ark of the covenant of*

***Neh. 1:9** ‘maar als u tot Mij terugkeert en Mijn geboden houdt en ze doet, hoewel sommigen van jullie naar het verste deel van de hemel werden verdreven, nog zal Ik hen van daar verzamelen en naar de plaats brengen die Ik als woning voor Mijn naam heb gekozen.’*

Verder in Devarim lezen wij over het 613de gebod...de laatste instructie van Thora:

***Devarim 31:19** Nu daarom, schrijf dit lied voor uzelf op, en onderwijs het aan de kinderen van Israël; stop het in hun monden, opdat dit lied voor Mij een getuigenis tegen de kinderen van Israël kan zijn.... 21 Dan zal het zijn, wanneer vele kwaden en problemen over hen zijn gekomen, dat dit lied als getuige tegen hen zal getuigen; want het zal in de monden van hun nakomelingen niet vergeten worden, want Ik ken de neiging van hun gedrag vandaag, zelfs alvorens Ik hen naar het land heb gebracht waarvan Ik zwoor het hen te geven.*

Er is iets zeer moois aan een lied. Men zegt dat woorden de taal van de gedachten zijn, maar muziek de taal van de ziel is. Een lied wordt zelfs mooier wanneer het voor meerdere stemmen op muziek gezet is, verweven tot een complexe harmonie. Het doel van dit lied is een getuige te zijn en het moet bij de Israëlieten blijven zelfs tijdens hun periodes van zondigen en bestraffing. Het moet de generaties overbruggen. Nu, een beetje later in de parasha, zien wij dat het volk nog een “getuige” zal hebben:

***Devarim 31:24** Zo was het, toen Mozes het schrijven van de woorden van deze Thora in een boek had beëindigd, toen zij gestopt waren, 25 dat Mozes de Levieten opdroeg, die de ark van het verbond van יהוה droegen, zeggend: 26 “Neem dit Boek van de Thora, en zet het naast de ark van het verbond van יהוה uw Elohim, opdat het daar als een getuige tegen u kan zijn; 27 want ik ken uw opstand en uw stijve hals. Als vandaag, terwijl ik nog in leven met u ben, u tegen יהוה, opstandig bent geweest, hoeveel te meer dan na mijn dood?”*

Dus, “dit Boek van Thora” (Devarim) wordt ook een “getuige” tegen de kinderen van Israël wegens hun opstand. Het blijkt dat Mozes begreep dat zowel het lied als de Thora als getuigen zouden moeten dienen, aangezien door het woord van twee getuigen een kwestie vaststaat. Het boek Devarim herinnert hen eraan dat zij als יהוה’s speciale natie het Verbond van Thora met zijn zegen en zijn vloeken voor zich hebben aanvaard. Het lied herinnert hen eraan om zich terug naar Thora te keren. Dus waarom wordt het lied uitgekozen als getuige op zich?

’t Boek Devarim moet op een speciale plek worden bewaard:

***Devarim 31:26** Neem dit Boek van de Thora, en zet het naast de ark van het verbond van יהוה uw*

יהוה *your Elohim, that it may be there as a witness against you;*

The song has a more active role. Look where the song will be kept:

Devarim 31:19 *“Now therefore, write down this song for yourselves, and teach it to the children of Israel; put it in their mouths...”*

The phrase “put it in their mouths” means to have them memorize it. A song is generally easier to memorize than a written text. I learned the aleph/bet to the tune of “London Bridges”, and I have to sing it when I’m looking up Hebrew words in a dictionary. By memorizing the song, it became engraved in the inner consciousness of the children of Israel, even during their years of sin and exile. The reason for this is that SOME DAY, this song will burst forth from the collective subconscious of the sinful nation. At this point the song becomes a witness. The song is a guarantee that some day the Israelites will arrive at their intended goal.

The Song of Moses is the experiential aspect of the Torah that ensures the Torah’s continuity throughout the ages. For His Words to be placed in our mouths is a very powerful concept:

Devarim 8:3 *“So He humbled you, allowed you to hunger, and fed you with manna which you did not know nor did your fathers know, that He might make you know that man shall not live by bread alone; but man lives by every word that proceeds from the mouth of יהוה .”*

Joshua 1:8 *“This Book of the Torah shall not depart from your mouth, but you shall meditate in it day and night, that you may observe to do according to all that is written in it. For then you will make your way prosperous, and then you will have good success.”*

Isaiah gives us a wonderful promise:

Isaiah 59:21 *“As for Me,” says יהוה , “this is My covenant with them: My Spirit who is upon you, and My words which I have put in your mouth, shall not depart from your mouth, nor from the mouth of your descendants, nor from the mouth of your descendants’ descendants,” says יהוה , “from this time and forevermore.”*

The Almighty almost makes it sound easy:

Psalm 81:10 *I am יהוה your Elohim, Who brought you out of the land of Egypt; Open your mouth wide, and I will fill it.*

Elohim, opdat het daar als een getuige tegen u kan zijn;

Het lied heeft een actievere rol. Kijk waar het lied zal worden bewaard:

Devarim 31:19 *Nu daarom, schrijf dit lied voor uzelf op, en onderwijs het aan de kinderen van Israël; stop het in hun monden.*

De uitdrukking “stop het in hun monden” betekent dat ze het moeten van buiten leren. Een lied is over het algemeen gemakkelijker te onthouden dan een geschreven tekst. Ik leerde het aleph/bet op de melodie van de “Bruggen van Londen”, en ik moet het zingen wanneer ik Hebreeuwse woorden in een woordenboek opzoek. Door het lied van buiten te leren, werd het gegraveerd in het onderbewustzijn van de kinderen van Israël, zelfs tijdens hun jaren van zonde en ballingschap. De reden hiervoor is dat op ÉÉN OF ANDERE DAG dit lied vanuit het collectieve onderbewustzijn van de zondige natie zal uitbarsten. Op dit punt wordt het lied een getuige. Het lied is een waarborg dat op één of andere dag de Israëlieten bij hun vooropgesteld doel zal aankomen.

Het lied van Mozes is het ervaringsaspect van de Thora dat de continuïteit van de Thora door de eeuwen heen verzekert. Want Zijn Woorden die in onze monden moeten worden gelegd is een zeer krachtig concept:

Devarim 8:3 *Zo vernederde Hij u, stond u toe te hongeren, en voedde u met manna dat u noch uw vaders niet kenden, opdat Hij u zou kunnen doen weten dat de mens niet van brood alleen zal leven; maar de mens leeft door elk woord dat van de mond van יהוה uit gaat.*

Joz. 1:8 *Dit Boek van de Thora zal niet uit uw mond wijken, maar u zal daarin dag en de nacht mediteren, opdat u kunt waarnemen om te doen naar alles wat daarin wordt beschreven. Want dan zult u uw weg voorspoedig maken, en dan zult u goede afloop kennen.*

Jesaja geeft ons een prachtige belofte:

Jes. 59:21 *“Wat Mij betreft,” zegt יהוה , “dit is Mijn verbond met hen: Mijn Geest die op u is, en Mijn woorden die Ik uw mond heb gelegd, zullen niet van uw mond, noch van de mond van uw nakomelingen wijken, noch van de mond van de nakomelingen van uw nakomelingen,” zegt יהוה , “vanaf nu en voor eeuwig.”*

De Almachtige laat het bijna gemakkelijk klinken:

Psalm 81:10 *Ik ben יהוה uw Elohim, Die u uit het land Egypte bracht; open uw mond wijd, en Ik zal hem vullen.*

In conclusion, we read that there are additional witnesses:

Devarim 31:28 “Gather to me all the elders of your tribes, and your officers, that I may speak these words in their hearing and call heaven and earth to witness against them. 29 “For I know that after my death you will become utterly corrupt, and turn aside from the way which I have commanded you; and evil will befall you in the latter days, because you will do evil in the sight of יהוה , to provoke Him to anger through the work of your hands.”

Why does He now make the heavens and earth witnesses against them? The heavens and earth are unique in their witness. We read previously about the blessings and the curses. If the Israelites are obedient, the witnesses will come and reward them... the earth will yield its produce and the heavens will give rain. If they are guilty, the heavens will not provide rain and the earth will not give of its fruit.

Our special parasha next week is the Song of Moses. Since this song is sung by the servants of Yah in the end times according to the book of Revelation, it should be of particular interest to us. Maybe even worth memorizing. Remember that the purpose for the song is that so when prophetic events begin to occur, Israel will know that it is of יהוה Elohim and not some natural disaster or manmade event. The song is a teaching tool meant to give hope. Thus we will be able to see the positive element of discipline in the Almighty's wrath.

The Song of Moses is more than simply words of Torah. It is meant to be a melody sung by His people, His choir. Unity brings beautiful harmony. Have you begun to learn your part?

Shabbat Shalom,
Ardelle

Tot besluit lezen wij dat er extra getuigen zijn:

Devarim 31:28 Verzamel tot mij alle oudsten van uw stammen, en uw ambtenaren, dat ik deze woorden ten aanhoren van hen kan spreken en hemel en aarde roepen om tegen hen te getuigen. 29 Want ik weet dat na mijn dood u volkomen verdorven zult worden, en u afkeren van de weg die ik u heb bevolen; en kwaad zal u in de laatste dagen overkomen, omdat u kwaad zult doen in het zicht van יהוה, om Hem tot woede te prikkelen door het werk van uw handen.

Waarom maakt Hij nu de hemelen en de aarde tot getuigen tegen hen? De hemelen en de aarde zijn uniek in hun getuigenis. Wij lazten eerder over de zegens en de vloeken. Als de Israëlieten gehoorzaam zijn, zullen de getuigen komen en hen belonen ... de aarde zal zijn opbrengst geven en de hemelen zullen regen geven. Als zij schuldig zijn, zullen de hemelen geen regen verstrekken en de aarde zal niet van zijn vrucht geven.

Onze speciale parasha volgende week is het Lied van Mozes. Aangezien volgens het boek Openbaring dit lied door de dienaars van Yah in de eindtijden wordt gezongen, zou het van bijzonder belang voor ons moeten zijn. Misschien zelfs waard om vanbuiten te leren. Herinner dat het doel voor het lied is dat zo, wanneer profetische gebeurtenissen beginnen voor te komen, Israël zal weten dat het van יהוה Elohim komt en niet één of andere natuurramp of door de mensen veroorzaakte gebeurtenis. Het lied is een onderwijsmiddel bedoelt om hoop te geven. Aldus zullen wij in staat zijn het positieve element van tucht in de toorn van de Almachtige te zien.

Het Lied van Mozes is meer dan zomaar woorden van Thora. Het moet een melodie zijn die door Zijn volk, Zijn koor wordt gezongen. Eenheid brengt mooie harmonie. Bent u begonnen uw deel te leren?

Shabbat Shalom,
Ardelle

